

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

**Chủ Đề 928: Chứng Được Chư Pháp Nhất Như, Thì Gọi Là Pháp Vô Ngã;
Thông Đạt Chư Pháp Của Nhất Như, Thì Gọi Là Vô Ngã Pháp**

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chứng được chư pháp nhất như, gọi là pháp vô ngã. Thông đạt chư pháp của nhất như, thì gọi là vô ngã pháp.】

Pháp vô ngã, vô ngã pháp, ý nghĩa của hai từ này không giống nhau, nhưng mối quan hệ của chúng vô cùng mật thiết, trước tiên phải chứng được chư pháp nhất như. Chữ “chứng” ở chỗ này, cũng giống như đã nói ở phần trước, có cạn có sâu, cạn là “giải ngộ”, sâu là “khế nhập”. Giải ngộ, chúng ta thông thường cũng gọi là khai ngộ, một người nào đó khai ngộ. Khai ngộ chưa hẳn là chứng quả, khai ngộ là về mặt Lý họ đã minh bạch rồi, mặt Sự cũng minh bạch rồi, nhưng bản thân họ đã làm được hay chưa? Điều đó vẫn còn một khoảng cách. Bản thân thực sự làm được, đó gọi là chứng ngộ, đó là khế nhập, cũng chính là đạt được sự thọ dụng chân thật. Cho nên, chứng được chư pháp nhất như, pháp thế gian, pháp xuất thế gian, bất luận là trên mặt “thể”, trên mặt “tác dụng”, trên mặt “tánh” hay trên mặt “tướng”, cũng giống như “Thập như thị” mà trong kinh Pháp Hoa đã giảng. Thập như thị, thứ nhất là “như thị tướng”, tướng là căn bản, cho đến cuối cùng là “như thị báo”, “như thị bản mạt cứu cánh”, thấy đều là ý nghĩa “chư pháp nhất như” mà chỗ này đã nói, đó chính là “pháp vô ngã”.

“Thông đạt chư pháp của nhất như, gọi là vô ngã pháp.” Ý nghĩa của “vô ngã pháp” sâu hơn so với “pháp vô ngã”, vì sao vậy? Bởi vì họ đã khế nhập. “Thông” là không có chướng ngại, chướng ngại đã được tiêu trừ. Chúng ta nói là phiền não chướng, sở tri chướng, hoặc chướng, nghiệp chướng, báo chướng, các chướng ngại thấy đều không còn nữa. “Đạt” là đạt đến, nói lên rằng họ đã khế nhập, điều này thuộc về chứng ngộ. Cái “chứng được” ở phần trước có sâu có cạn, còn trong câu này thì chỉ có sâu chứ không có cạn, đây là thực sự chứng nhập. “Chư pháp của nhất như” và “chư pháp nhất như”, có chỗ nào không

giống nhau? “Chư pháp nhất như” là từ trên Tướng mà nhìn thấy Thể; chư pháp là Tướng, nhất như là Thể, là Tánh thể. “Chư pháp của nhất như” là từ trên Thể mà nhìn lại hiện tướng, hóa ra sum la vạn tượng đều là từ “nhất như” mà biến hiện ra. Một cái là từ Tướng thấy Tánh, một cái là từ Tánh thấy Tướng, chỗ không giống nhau chính là ở chỗ này. Trong thuật ngữ Phật học, dùng hai danh từ “pháp vô ngã”, “vô ngã pháp” để biểu đạt ý nghĩa này.